PROGRAMA *de* LLUITA

Partido Comunista
de los Trabajadores de España

CONSTRUÏM *l'*OPOSICIÓ OBRERA

A Espanya, el poder adquisitiu dels treballadors i treballadores és hui un 4,6 % inferior al de 2008. L'habitatge absorbeix una part creixent dels salaris. La carestia de la vida no para de pujar. Les jornades ens deixen devastats físicament i mentalment. Es privatitzen els servicis públics. I mentre falten mitjans per a necessitats bàsiques, creix la despesa militar, els rics són cada vegada més rics i els Estats es preparen per a tindre'ns més controlats si protestem.

Este sistema, **el sistema capitalista**, s'alça sobre la nostra misèria en tot el planeta. Tant és així que milions de persones es veuen forçades a abandonar les seues llars, fugir dels seus països i jugar-se la vida per a poder sobreviure. Fugen de la misèria, de les guerres, de la devastació ambiental, de la barbàrie del capitalisme.

I què fan els partits polítics i els governs? La gran majoria d'ells assumeix este sistema com l'únic possible. Fins i tot aquells partits reformistes que diuen defendre els nostres interessos els adapten, en realitat, a les possibilitats de la llei i l'economia, que no és més que adaptar-los a **les línies roges que imposen les grans empreses i la banca**.

Per què conformar-nos si **som la majoria social**? Per què acceptar amb resignació esta realitat política si som nosaltres, treballadors i treballadores, els qui ho produïm tot? Fa massa temps que **vam deixar de confiar en les nostres pròpies forces**, que vam cedir la nostra acció política, que vam abandonar la bandera de la lluita obrera. I així només som més febles davant de la seua explotació i violència.

Hem de reprendre el nostre propi camí. **Hem de tornar a lluitar**, des de cada empresa, fàbrica i polígon; des de cada barri i poble, des de cada universitat i centre d'estudis. Guiats únicament pels **nostres propis interessos i necessitats**, i no pels dels qui s'enriqueixen a costa nostra.

Per això este **no és un programa electoral**. Estes no són una sèrie de mesures per a aplicar des de les institucions. Este és el programa de lluita que el Partit Comunista dels Treballadors d'Espanya presenta davant de la classe obrera i els sectors populars; un conjunt de reivindicacions definit exclusivament segons els nostres interessos, que, alhora que **millore les nostres condicions de vida i de treball, debilite els poderosos**.

Un programa de lluita que guie la construcció **d'una oposició obrera enfront dels capitalistes i els seus governs**. Perquè **els drets es conquereixen, es defenen i s'amplien per mitjà de l'organització**.

01	LLUITAR PEL TREBALL, PEL SALARI I PEL TEMPS DE VIDA	7
02	MÉS MECANISMES DE CONTROL OBRER EN LA PRODUCCIÓ	9
03	L'HABITATGE NO ÉS UN NEGOCI	11
04	DEFENDRE ELS SERVICIS PÚBLICS I LA PROTECCIÓ SOCIAL	13
05	ASSEGURAR LA CISTELLA DE LA COMPRA I ELS DRETS EN EL CAMP	15
06	DEFENDRE LA JOVENTUT TREBALLADORA	16
07	IGUALTAT REAL PER A LES DONES TREBALLADORES	17
08	PER L'ACCÉS A LA CULTURA I LA CIÈNCIA	18
09	PER LA PAU I L'INTERNACIONALISME	19
10	CONTRA LA REACCIÓ I L'AUTORITARISME: DEFENDRE LES NOSTRES LLIBERTATS	20
11	AUGMENTAR ELS NOSTRES DRETS POLÍTICS I SINDICALS	21

01

LLUITAR PEL TREBALL, PEL SALARI I PEL TEMPS DE VIDA

Per a la majoria de la classe obrera, el salari és la principal font d'ingressos. **I hui ja no ens arriba**: els preus de la cistella de la compra pugen, com puja el cost de l'habitatge o de la llum. Per a cada vegada més persones, tindre feina no garanteix ni tan sols uns mínims vitals.

Al seu torn, la «flexibilitat» que tant es promou no és més que **una trampa per a colar-nos el treball temporal, la subcontractació, la facilitat en l'acomiadament**; de la mateixa manera que els avanços tecnològics no es tradueixen en una reducció del temps de treball, sinó en un major control sobre les nostres vides. Ha arribat el moment que la classe treballadora pose peus en paret i que **ens tornem a fer forts des dels nostres comités, seccions sindicals i assemblees**.

EIXOS DE LLUITA

Salaris

Salaris per damunt dels preus. **Clàusula de revisió automàtica segons l'IPC real**, sense límits i amb efectes des de l'1 de gener. **Recuperació del poder adquisitiu perdut des de 2021**. Pujades lineals, amb els mateixos euros per a totes les categories, per a no eixamplar la distància entre els qui més i els qui menys cobren.

Jornada laboral

Jornada de 35 hores setmanals ja, sense reducció salarial, com a pas cap a les 30. **Límit de 1.540 hores anuals de treball efectiu**. Registre horari controlat per la representació dels treballadors i prohibició de les borses d'hores i de la distribució irregular de la jornada. La reducció no es podrà compensar amb menys plantilla, ritmes més intensos, hores extraordinàries o major disponibilitat.

Vacances

Cinc setmanes (25 dies laborables) de vacances retribuïdes. L'augment de la productivitat s'ha de traduir també en més temps per a viure.

Jubilació

Jubilació ordinària als 60 anys, amb pensió suficient i sense penalització. En treballs especialment penosos, perillosos, tòxics o insalubres, **jubilació als 55 anys**.

Contractació fixa

Tota necessitat permanent, amb ocupació permanent: contracte fix a partir de 6 mesos de contractes encadenats en un període de 12, en la mateixa empresa o grup, siga quin siga el lloc de treball. Acabar amb els falsos autònoms i amb les pràctiques no laborals que cobreixen llocs de treball. **Prohibició de les ETT**.

Subcontractació

A igual treball, igual salari i iguals drets. La subcontractació no es pot utilitzar per a rebaixar salaris i condicions. Les activitats estructurals s'integren en la plantilla principal; mentrestant, les mateixes condicions que en la principal.

Readmissió

Readmissió obligatòria, a elecció del treballador, davant de l'acomiadament injustificat.

Acomiadaments col·lectius

Prohibició dels acomiadaments col·lectius en empreses amb beneficis o que repartisquen dividends. Autorització administrativa prèvia per a qualsevol acomiadament col·lectiu, amb informe vinculant de la representació dels treballadors i obertura completa dels comptes del grup. Indemnitzacions que dissuadisquen d'acomiadar.

Salut laboral

La salut per damunt del benefici. Les plantilles han de poder paralitzar de manera efectiva els treballs davant de riscos greus i negar-se a complir ordres que posen en risc la vida.

02

MÉS MECANISMES DE CONTROL OBRER EN LA PRODUCCIÓ

Els qui treballem coneixem el funcionament real de les empreses, però **les decisions fonamentals es prenen sense comptar amb nosaltres**. La propietat decideix inversions, tancaments, deslocalitzacions o automatitzacions, encara que les seues conseqüències recaiguen sobre plantilles i territoris sencers. Defendre les nostres conquestes i drets passa també per instaurar **mecanismes estables de control de la patronal**.

Hui, a més, es parla molt de reindustrialitzar, d'«autonomia estratègica» i de planificació. Però la política industrial que s'impulsa des de Brussel·les i Madrid respon als interessos de l'economia de guerra i el benefici privat, no a les nostres necessitats. **Que una empresa siga pública no és suficient**: una empresa estatal pot acomiadar, externalitzar i precaritzar com qualsevol altra. El que és decisiu és per a **què produeix i qui controla el que es produeix**.

Per això totes les propostes d'este bloc van en la mateixa direcció: **arrancar informació i convertir-la en control**, exercit per l'organització unitària, sindical i de base de la classe obrera i en el seu propi benefici. Això passa també perquè sectors essencials com l'energia, el transport o les telecomunicacions deixen d'estar sotmesos als interessos de grans grups privats.

EIXOS DE LLUITA

Comptes oberts

Obrir els comptes. Els representants dels treballadors han de tindre accés efectiu a beneficis, dividends, inversions, deute, ajudes públiques i operacions dins dels grups empresarials.

Informació i veto

Dret d'informació prèvia i veto suspensiu de la representació dels treballadors davant de contractacions externes, externalitzacions, canvis d'horaris, torns i ritmes, reorganitzacions i sistemes algorítmics d'organització del treball.

Tancaments i deslocalitzacions

Cap tancament o deslocalització no ha de ser una decisió exclusivament privada. Davant d'amenaces a l'ocupació, obertura completa de comptes, estudi obligatori d'alternatives i devolució de les ajudes públiques si s'incompleixen compromisos.

Intervenció d'empreses

Quan una empresa viable i necessària haja de desaparéixer exclusivament per decisió dels seus propietaris, defenem la seua intervenció i el **pas a propietat estatal sota mecanismes de control obrer**.

Sectors estratègics

Propietat estatal sota mecanismes de control obrer dels sectors estratègics, especialment energia, transport, telecomunicacions i capacitats industrials essencials.

Política industrial

Desenvolupament d'una **política industrial planificada orientada a les necessitats socials**, amb empreses estatals, inversió estable, formació professional, capacitat científica i tecnològica pròpia i mecanismes democràtics de control i decisió.

Noves tecnologies

La introducció de noves tecnologies s'ha de negociar amb els treballadors. Si una màquina permet produir el mateix en menys temps, el resultat ha de ser **menys jornada i no menys ocupació**.

03

L'HABITATGE NO ÉS UN NEGOCI

L'habitatge és una necessitat bàsica, però s'ha convertit també en una font de rendes i especulació. Una part creixent del salari acaba en lloguers i quotes hipotecàries mentre bancs, fons i grans propietaris acumulen habitatges. El problema de l'habitatge no és un problema a banda: és **una part del salari que ens arrabassen fora del centre de treball**.

La conseqüència és que persones amb feina no poden independitzar-se, i que perdre ingressos pot significar perdre també la casa. Per això la lluita per l'habitatge es **lliura en dos fronts que han d'anar units**: en els barris, organitzant-nos veïns i veïnes, i en els centres de treball. Cal portar fins al final la lluita per l'habitatge i **impedir el negoci amb una necessitat tan bàsica com tindre un sostre**.

EIXOS DE LLUITA

Desnonaments

Prohibició efectiva de tot desnonament de llars treballadores del seu habitatge habitual, siga quina siga la causa, el propietari —també l'Administració— i la situació de qui l'habita: amb contracte o sense, en sotsarrendament o sense papers.

Alternativa d'habitatge

En el cas que el propietari necessite l'habitatge per a viure-hi, **l'Administració garantirà sempre, abans de l'eixida, una alternativa digna i estable en el mateix barri**.

Lloguer social

Qui no puga pagar el seu lloguer no es queda sense casa: si l'habitatge és d'un banc, fons o gran tenidor, lloguer **social obligatori de no més del 15 % dels seus ingressos** i amb contracte indefinit; en els altres casos, l'Administració reallotja la llar en el parc públic, en el mateix barri i en les mateixes condicions.

Subministraments bàsics

Prohibició de qualsevol tall d'aigua, electricitat o calefacció a llars treballadores.

Baixada de lloguers

Baixada immediata dels lloguers del 50 %, a costa del guany dels propietaris i no per mitjà d'ajudes públiques que acaben a la seua butxaca i empenyen els preus a l'alça. A partir d'ací, **preus màxims lligats als salaris mitjans de la zona**. Contractes indefinits per defecte.

Lloguer d'habitatge habitual

Tot lloguer que siga habitatge habitual, també el de temporada i el d'habitacions, es regeix per les mateixes normes de protecció, duració i preu.

Habitatge turístic

Limitar l'habitatge turístic a un 0,5 % del conjunt d'habitatges de la localitat.

Parc públic

Construcció d'un **gran parc públic permanent d'habitatge de lloguer** fins a arribar, a curt termini, a **almenys el 10 % del total d'habitatges**, protegit per sempre, per mitjà de promoció directa, foment del cooperativisme social i l'autoconstrucció, rehabilitació, adquisició d'immobles i utilització del sòl públic.

Expropiació

Expropiació sense indemnització dels habitatges buits i d'ús especulatiu de bancs, fons i grans tenidors per a incorporar-los al parc públic.

Preu del lloguer públic

Preu dels lloguers públics establit segons els ingressos de les llars.

Habitatge protegit

Prohibició de vendre o desqualificar qualsevol habitatge públic o protegit.

Hipoteques

Cap execució hipotecària de l'habitatge habitual de llars treballadores: reestructuració del deute a càrrec de la banca, **dació en pagament** quan la llar ho trie i amb dret a continuar en l'habitatge de lloguer social, i cancel·lació dels deutes dels qui ja van perdre la seua casa.

04

DEFENDRE ELS SERVICIS PÚBLICS I LA PROTECCIÓ SOCIAL

El salari no acaba en la nòmina. Garantir mínims vitals dignes depén també de disposar de **sanitat, educació i protecció social sense haver de comprar-los en el mercat**.

Quan un servici públic es deteriora, qui té diners busca una alternativa privada i qui no en té suporta esperes, falta de places o servicis insuficients. **La privatització converteix necessitats bàsiques en oportunitats de negoci** a costa de les nostres vides.

Defendre el que és públic no pot ser defendre la gestió dels qui l'estan desmantellant. La defensa dels servicis exigeix **la unitat organitzada dels qui hi treballen i dels qui els utilitzen**.

EIXOS DE LLUITA

Privatitzacions

Ni una privatització més: **derogació de la Llei 15/1997** i prohibició de nous concerts, concessions i externalitzacions en sanitat, educació i servicis socials.

Gestió pública

Recuperació de servicis externalitzats i privatitzats per mitjà de gestió pública directa sota mecanismes democràtics de control obrer.

Ocupació pública

Plantilles públiques suficients i estables. També en els servicis públics: necessitat permanent, ocupació permanent.

Sanitat pública

Reforç de la sanitat pública, especialment de l'atenció primària, l'atenció especialitzada, la salut mental, la salut bucodental, la prevenció i la investigació. **25 % de la despesa sanitària per a atenció primària**.

Medicaments

Desenvolupament de capacitats públiques en medicaments, productes sanitaris i investigació farmacèutica.

Educació pública

Sistema educatiu exclusivament públic, gratuït, laic i inclusiu en totes les seues etapes; amb centres i plantilles suficients. Integració dels centres concertats en una xarxa pública única. **Reducció de les ràtios**.

Gratuïtat educativa

La gratuïtat ha d'abastar també els costos que poden impedir estudiar: materials, transport, menjador o residència.

Xarxa de cures

Creació d'una xarxa **pública universal de cures**: escoles infantils, ajuda a domicili, centres de dia, residències, dependència, discapacitat i suports comunitaris.

Cures públiques

Gestió pública directa de les cures fonamentals, amb ocupació estable, salaris dignes i plantilles suficients.

Pensions

Cap pensió per davall del salari mínim. Revalorització automàtica amb l'IPC real i recuperació del que s'ha perdut quan la inflació supere la revalorització.

Plans de pensions

Rebutgem la seua privatització: fi dels incentius fiscals als plans privats i als fons de pensions d'ocupació.

Atur i baixa mèdica

Prestació per desocupació mentre dure l'atur, mai inferior al salari mínim. **Incapacitat temporal pagada al 100 % del salari des del primer dia**.

Transport

Prohibició completa de les subcontractes per a tasques de disseny d'infraestructures i manteniment en el transport.

05

ASSEGURAR LA CISTELLA DE LA COMPRA I ELS DRETS EN EL CAMP

No hi ha un únic interés «del camp». No estan en la mateixa situació el jornaler, el xicotet productor que viu del seu treball i la gran propietat o l'agroindústria multinacional.

Els xicotets productors es veuen obligats a vendre a preus que no cobreixen els seus costos mentre els treballadors compren eixos mateixos productes molt més cars. Entre els dos, **la gran distribució i l'agroindústria imposen les seues condicions**. La reacció aprofita eixa ruïna i la converteix en bandera contra els drets dels jornalers, contra els migrants i contra qualsevol regulació.

L'aliança que proposem és la contrària: **la dels qui treballen la terra contra els qui l'acaparen i especulen amb el que produïm**, amb els drets dels assalariats del camp en el centre.

EIXOS DE LLUITA

Drets laborals

Plens drets laborals i sindicals per als treballadors agrícoles, ramaders, pesquers i de la indústria alimentària.

Treballadors migrants

Els mateixos drets per a treballadors migrants i nacionals. Cap situació administrativa no es pot utilitzar per a pagar menys.

Preus en origen

Compliment efectiu de la **prohibició de comprar per davall del cost de producció**, amb inspecció en què participen les organitzacions de xicotets productors i jornalers, i publicació de totes les sancions.

Transparència

Transparència sobre costos, contractes i marges comercials.

Cistella bàsica

Preus màxims de venda per a una cistella de productes bàsics i **marges màxims per a la gran distribució**. Preu pagat en origen visible al costat del de venda.

Capacitats públiques

Desenvolupament de capacitats públiques d'emmagatzematge, transformació, transport, distribució i compra d'aliments sota mecanismes de control democràtic.

Terres

Bancs públics de terres i recuperació productiva de terres abandonades.

Accés a recursos

Accés col·lectiu a maquinària, tecnologia, investigació, servicis veterinaris i finançament.

Abastiment

Mantindre les produccions i capacitats necessàries per a garantir un proveïment **alimentari suficient i a preus accessibles per al poble**.

Medi rural

Servicis públics, transport, habitatge, connectivitat i activitat productiva que permeten viure **en el medi rural amb els mateixos drets que en les ciutats**.

06

DEFENDRE LA JOVENTUT TREBALLADORA

Els i les joves s'incorporen al treball per mitjà de pràctiques, temporalitat i salaris baixos, i amb enormes dificultats per a accedir a un habitatge. Eixa precarietat es presenta com una etapa normal de la vida, però no és una etapa: **és l'avançament del que es vol generalitzar**. **La joventut pateix primer el que després acaba imposant-se al conjunt dels treballadors**.

No hi ha una lluita generacional, és una lluita de classes. La defensa de les condicions de vida i de treball de la joventut és responsabilitat de tota la classe treballadora.

EIXOS DE LLUITA

Drets des del primer dia

Si produeixes, treballes; si treballes, cobres i tens drets: **tota activitat en l'empresa, també les pràctiques, cotitza i genera drets des del primer dia**.

Pràctiques

Només pràctiques curriculars que no cobrisquen tasques essencials de producció, amb tutor, límit d'hores i un màxim de becaris per plantilla, i amb una compensació no inferior al salari mínim en proporció a les hores. **Prohibició de les pràctiques extracurriculars**.

Salaris per edat

Fi de les dobles escales salarials i de qualsevol condició pitjor justificada per l'edat: cap contracte formatiu per davall del salari de conveni. **A igual treball, igual salari, tingues l'edat que tingues**.

Habitatge jove

Reserva d'un terç del parc públic de lloguer per a joves treballadors, amb lloguer segons ingressos, en lloc d'ajudes que acaben en mans dels arrendadors.

Beques

Beca-salari equivalent al salari mínim per a estudiants de famílies treballadores i plaça en residència pública per a qui estudie fora de la seua localitat.

Espais juvenils

Obertura de patis, poliesportius i biblioteques escolars a les vesprades i els caps de setmana, i **un centre juvenil públic en cada barri**.

Apostes i joc

Prohibició de les cases d'apostes, el joc en línia i la seua publicitat.

07

IGUALTAT REAL PER A LES DONES TREBALLADORES

La igualtat legal no ha eliminat les desigualtats reals. Les dones treballadores continuen concentrades en les ocupacions pitjor pagades, en les jornades parcials i en els treballs de cures, dins i fora de casa. La maternitat continua penalitzant, i la falta d'ingressos o d'habitatge pot impedir trencar situacions de dependència i de violència masclista.

Estes desigualtats no són un residu del passat; **serveixen, a més, per a abaratir la força de treball del conjunt de la classe**. Per això la lluita per la igualtat real es lliura en els mateixos llocs que totes les altres: en els convenis que infravaloren els treballs feminitzats, en els servicis públics que haurien de socialitzar les cures i en l'habitatge, sense el qual no hi ha independència possible.

EIXOS DE LLUITA

Igualtat salarial

Igual salari pel mateix treball i per treballs d'igual valor.

Jornada completa

Dret a passar a jornada completa per a tota treballadora a temps parcial que ho demane. Millora de salaris i plantilles en cures, neteja, comerç, sanitat, educació i servicis socials.

Acomiadament i maternitat

Nul·litat i readmissió automàtica en tot acomiadament fins que el fill o la filla complisca 3 anys.

Permís per naixement

Permís per naixement de 52 setmanes, igual, intransferible i retribuït al 100 %, que enllace amb la plaça pública de 0 a 3 anys.

Cures

Servicis públics que socialitzen les cures: **plaça pública 0-3 i fi de la llista d'espera de la dependència**.

Violència masclista

Garantir habitatge, ingressos, ocupació i atenció sanitària, psicològica i jurídica suficients a les dones que pateixen violència, perquè puguen trencar la dependència econòmica.

Drets reproductius

Drets sexuals i reproductius garantits dins de la sanitat pública: totes les interrupcions de l'embaràs, en hospitals públics.

Prostitució

Prohibició de la prostitució i el proxenetisme, amb alternatives materials per a les dones prostituïdes.

Gestació subrogada

Rebuig de la gestació subrogada. Persecució de les agències que hi fan d'intermediàries des d'Espanya.

08

PER L'ACCÉS A LA CULTURA I LA CIÈNCIA

El progrés no es pot mesurar només per quant produeix una societat, sinó també per **quant de temps tenen les persones per a llegir, estudiar, crear, fer esport i passar temps en comunitat**. Reduir la jornada no té sentit si el temps guanyat no es pot viure.

Hui l'accés a la cultura i a l'esport depén de la renda i del barri, i els qui treballen en la cultura i la ciència pateixen una precarietat crònica. Al mateix temps, la investigació pública s'orienta cada vegada més a les prioritats de la competència entre empreses i blocs, inclosa la indústria militar. Defenem **una cultura i una ciència al servici de les necessitats de la majoria, no de la rendibilitat ni de la guerra**.

EIXOS DE LLUITA

Biblioteques i centres culturals

Una biblioteca pública en cada barri, oberta a les vesprades i els caps de setmana, i extensió de centres culturals, escoles artístiques i instal·lacions esportives als barris obrers, als pobles i al medi rural.

Gratuïtat cultural

Gratuïtat de museus i equipaments públics, ús gratuït de les instal·lacions esportives públiques per a menors i persones desocupades, i preu màxim en tota activitat cultural subvencionada.

Treball cultural

Conveni i cotització en tot treball cultural contractat per les administracions, també el subcontractat, sense falsos autònoms.

Investigació

Fi dels contractes per projecte encadenats: places estables per al personal investigador.

I+D militar

Ni un euro d'investigació pública per a fins militars: els fons d'I+D militar, a salut, energia, alimentació i medi ambient.

09

PER LA PAU I L'INTERNACIONALISME

La competència entre grans potències i blocs econòmics empeny al rearmament i augmenta el risc de noves guerres. **La militarització de l'economia ja no és una amenaça: és un fet**, i la paguem amb austeritat, amb augment de la repressió i la vigilància i, en últim terme, amb les nostres pròpies vides.

La nostra classe no necessita triar entre potències capitalistes. Els diners que hui es destinen al rearmament són els que falten en habitatge, sanitat o educació, i les plantilles de la indústria militar no tenen per què triar entre la seua ocupació i la pau: poden produir el que la societat necessita. La nostra classe ha d'imposar la seua pròpia agenda internacional, una agenda que no passa per la guerra sinó per **la solidaritat dels pobles**.

EIXOS DE LLUITA

Rearmament

No al rearmament: reducció de la despesa militar real i anul·lació dels Programes Especials de Modernització. Eixos recursos, per a habitatge, servicis, ocupació i indústria civil.

Indústria militar

Reconversió de la indústria militar cap a produccions socialment necessàries, garantint l'ocupació de les seues plantilles.

OTAN i UE

Eixida d'Espanya de l'OTAN i de la Unió Europea.

Tropes a l'exterior

Retorn de les tropes espanyoles desplegades en operacions imperialistes.

Bases militars

Ruptura dels acords que permeten l'ús de territori espanyol per forces militars estrangeres i recuperació de la plena sobirania sobre les bases.

Solidaritat internacional

Solidaritat amb els pobles que lluiten contra l'ocupació, el colonialisme i l'agressió imperialista.

Israel

Embargament militar total i sense excepcions a l'Estat d'Israel, i ruptura de les seues relacions diplomàtiques, militars i comercials amb Espanya.

Sàhara Occidental

Reconeixement de la República Àrab Sahrauí Democràtica i referèndum d'autodeterminació lliure i vinculant per al poble sahrauí. Espanya, com a antiga potència administradora, ha de retirar el seu suport al pla d'autonomia marroquí i renunciar a qualsevol acord amb el Marroc a costa del poble sahrauí i dels seus recursos.

10

CONTRA LA REACCIÓ I L'AUTORITARISME: DEFENDRE LES NOSTRES LLIBERTATS

Com més es deterioren les nostres condicions de vida, més necessita el capital mantindre'ns dividits i callats. Ho fa per dues vies que es reforcen entre si. Des de l'Estat, amb lleis que castiguen la protesta, sancions que converteixen un piquet en una falta greu, policies infiltrats en assemblees i sindicats i una vigilància cada vegada més gran. I des de la reacció, que aprofita el malestar dels qui s'empobreixen per a assenyalar la persona migrant, la dona, la comunitat LGTB o qui lluita, mentre deixa intactes els qui s'enriqueixen amb la nostra misèria.

No són fenòmens oposats. **Les lleis repressives es mantenen governe qui governe**, i els qui desallotgen famílies a la força treballen per als mateixos propietaris que protegeix la llei. Per això **no confiem la defensa de les nostres llibertats a cap govern**. La resposta a la reacció és **l'organització i la unitat de la classe treballadora** en cada centre de treball, cada barri i cada centre d'estudi.

EIXOS DE LLUITA

Llei Mordassa

Derogació de la Llei de Seguretat Ciutadana (l'anomenada Llei Mordassa) i anul·lació de les sancions imposades en virtut d'esta per participar en vagues i protestes.

Llei universitària

Derogació de la Llei de Convivència Universitària. Cap sanció acadèmica per organitzar vagues, piquets o protestes en els centres d'estudi.

Desallotjament il·legal

Il·legalització de les empreses de desallotjament, prohibició de contractar-les i persecució penal de les coaccions i els desallotjaments il·legals que practiquen.

Impunitat policial

Fi de la impunitat policial: prohibició de les pilotes de goma, prohibició de l'ús de vehicles blindats («tanquetes») i de material militar en el control de vagues, piquets i manifestacions, i investigació independent de les actuacions policials.

CIE i regularització

Tancament dels CIE i fi de les identificacions per perfil ètnic i de les devolucions en calent. **Mecanisme permanent de regularització** per a totes les persones treballadores sense papers.

Feixisme i franquisme

Il·legalització de les organitzacions feixistes i franquistes i dissolució de les fundacions que enalteixen la dictadura: ni un espai ni un euro públic per a elles. Rebuig de qualsevol llei que equipare el feixisme amb el comunisme.

Delictes d'opinió

Derogació dels delictes d'opinió que protegeixen el poder: injúries a la Corona i a les institucions i ultratges a símbols.

Persones LGTB

Protecció de les persones LGTB enfront de l'acomiadament, l'assetjament laboral, la discriminació en l'accés a l'habitatge i les agressions en tota mena d'empreses, també les de menys de 50 treballadors. Resposta organitzada en barris i centres de treball davant de qualsevol agressió.

11

AUGMENTAR ELS NOSTRES DRETS POLÍTICS I SINDICALS

Totes les qüestions anteriors porten a una mateixa conclusió: **cal organització, més organització, tota l'organització possible**. La llibertat per a associar-se, no obstant això, continua trobant hui múltiples obstacles, molt especialment dins dels centres de treball. Enfront del poder organitzat de l'Estat i la patronal, un treballador aïllat és feble, però l'organització col·lectiva canvia eixa relació.

EIXOS DE LLUITA

Representació

Dret a triar representant, també en les empreses de menys de sis treballadors, per mitjà de delegats territorials o sectorials triats per les seues plantilles.

Dret d'assemblea

Dret a assemblea en horari de treball: **almenys 10 hores retribuïdes l'any**.

Acomiadament sindical

Nul·litat i readmissió obligatòria en tot acomiadament o sanció per activitat sindical. Protecció enfront de l'acomiadament per als qui promouen assemblees, candidatures o seccions sindicals des del primer moment.

Servicis mínims

Limitar d'arrel els servicis mínims abusius i l'ampliació del que es declara servici essencial.

Unitat obrera

Unitat dels treballadors enfront de qualsevol intent de dividir-los per origen, sexe, orientació sexual o identitat, edat, tipus de contracte o empresa. Combat del racisme i la xenofòbia des de la igualtat de drets i la defensa d'interessos comuns.

Consultes vinculants

Assemblees i consultes vinculants a les plantilles abans de signar convenis, ERO o qualsevol acord que afecte les seues condicions.

Rendició de comptes

Rendició periòdica de comptes dels representants davant de l'assemblea de treballadors del centre.

PEL SOCIALISME

Volem conquerir millores reals ací i ara. Però cap d'estes reivindicacions no ens serà concedida des de dalt, i cap no està garantida per a sempre: **el que es conquereix sense organització es perd** tan prompte com canvia la correlació de forces o el Govern de torn.

Per això este programa es dirigeix a la classe treballadora i a les seues organitzacions. És un programa que busca **unificar les nostres diferents lluites en un únic combat general** contra les diferents formes de violència del capitalisme. Que busca superar la fragmentació i l'aïllament, el corporativisme i la divisió.

Un programa que ajude a estendre l'organització, a construir una oposició obrera enfront del capital i els seus governs, enfront de l'austeritat, la guerra i la reacció. Una oposició obrera que **no és una nova fórmula d'oposició parlamentària ni una alternativa electoral** dins dels límits del capitalisme. És **la classe treballadora organitzada de manera independent**, capaç de defendre els seus interessos governe qui governe i siguen quines siguen les condicions.

El seu nucli està en els centres de treball, on també hi ha el nucli de l'explotació. En cada empresa, l'oposició obrera es construeix amb **l'assemblea com a òrgan de decisió**, amb seccions sindicals combatives i amb el protagonisme de les mateixes plantilles, per damunt de les diferències de sindicat, contracte o categoria. Cada reivindicació pot convertir-se ací en una plataforma concreta: en la negociació d'un conveni, davant d'un acomiadament col·lectiu, davant d'una externalització o d'un canvi de torns.

Però la vida de la classe treballadora no acaba a l'eixida del treball. La mateixa persona que s'enfronta a la seua empresa paga un lloguer, espera cita en el centre de salut o busca plaça per als seus pares en una residència. Per això **l'oposició obrera s'estén als barris i als pobles**: a l'organització de veïnes i veïns, a la defensa dels centres de salut i les escoles, a centres obrers i populars que servisquen de punt de trobada i coordinació. I arriba als centres d'estudi, a les organitzacions de dones treballadores i als comités per la pau.

Estos espais no poden quedar aïllats. **Una vaga guanya força quan el barri la sosté**; **una lluita per l'habitatge guanya força quan arriba als centres de treball**. La tasca és coordinar el que hui està dispers: que l'assemblea d'una empresa conega la lluita de la del costat, que els comités d'un sector es coordinen entre si i amb el seu territori, que les reivindicacions parcials confluïsquen en plataformes comunes. Així, des de cada espai de vida i de treball, es teix **una xarxa organitzada capaç d'actuar com una sola força**.

Més treballadors organitzats. Més seccions sindicals. Més comités. Més assemblees. Més associacions als barris. Més estructures de lluita per l'habitatge i els servicis públics. Més centres obrers i populars. Més sindicalisme estudiantil. Més organització de les dones treballadores i de la classe obrera migrant... Més capacitat per a afrontar el conflicte següent. Més capacitat perquè cada lluita, perquè cada reivindicació, ens faça més forts fins que estiguem en disposició d'acabar amb este sistema.

Este programa **no és un camí gradual cap a una altra societat** ni una suma de reformes que acabe transformant el capitalisme des de dins. Sota el domini del capital, les nostres necessitats només es poden satisfer de manera parcial i temporal. Eixe és el seu límit. Però si cada lluita pot fer-nos més forts, també pot afeblir cada vegada més l'enemic. Si cada lluita pot estendre l'organització, també pot interrompre el funcionament normal de la seua societat i obrir-hi bretxes.

El que hui pareix immòbil pot canviar en qüestió de dies. Quan el poder capitalista s'afeblisca i la consciència i l'organització de la classe cresquen, el desenllaç dependrà del grau de preparació acumulada. Eixa és la perspectiva estratègica d'este programa: que la classe obrera estiga en condicions de disputar el poder a la burgesia, prendre'l i construir el socialisme-comunisme. Una societat en què els mitjans de producció siguen propietat social, l'economia es planifique democràticament per a satisfer les necessitats de la majoria i en què els treballadors i treballadores ho decidim tot. Una societat en què el lliure desenvolupament de cadascú siga la condició del lliure desenvolupament de tots.

colze a colze
CLASSE CONTRA CLASSE

PCTE

CONTACTA AMB NOSALTRES

pcte.es @_pcte_